

Sygn. akt II Ca 940/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Iwona Siuta (spr.)

Sędziowie SSO Dorota Gamrat-Kubeczak

SSR del. Katarzyna Longa

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.

przeciwko B. Z., T. Z., K. Z., S. Z. i małoletniej K. K.

przy udziale Gminy M. S. jako interwenienta ubocznego po stronie powodowej

o wydanie

na skutek skargi T. Z., K. Z. o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie Wydziału II Cywilnego Odwoławczego z dnia 10 maja 2011 r., wydanym w sprawie sygn. akt II Ca 32/10

postanawia:

odrzuć skargę.

Sygn. akt II Ca 940/13

UZASADNIENIE

Pozwane T. Z. i K. Z. wniosły skargę o wznowienie postępowania, żądając ponownego rozpoznania sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. przeciwko nim o wydanie lokalu.

Zarządzeniem z dnia 24 września 2013 r., przyznany skarżącym pełnomocnik z urzędu został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi o wznowienie postępowania poprzez: jednoznaczne wskazanie sygnatury akt postępowania będącego przedmiotem skargi i orzeczenia kończącego to postępowanie, oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia, wskazanie podstawy skargi wynikającej z k.p.c., i jej uzasadnienie, wskazanie wniosku skargi oraz wskazanie okoliczności stwierdzających zachowanie terminu do wniesienia skargi.

W określonym terminie pełnomocnik skarżących złożył pismo, w którym wskazał, iż podstawą wznowienia jest przepis art. 403 § 2 k.p.c. w związku z nowymi okolicznościami faktycznymi, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. W związku z powyższym pełnomocnik skarżących wniósł o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie II Ca 32/10, wydanym na skutek apelacji pozwanej T. Z., od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 7 października 2009 r. sygn. akt I C 2131/09, uchylenie powyższych wyroków w całości, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kosztów postępowania,

zasądzenie na rzecz pełnomocnika kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu a także o dopuszczenie dowodu z przesłuchania skarżącej T. Z. na okoliczności zawarte we wniosku z dnia 31 lipca 2013 r. oraz fakt, kiedy skarżąca uzyskała o powyższych okolicznościach wiedzę.

W uzasadnieniu pełnomocnik skarżących podniósł, iż w swoim wniosku z dnia 31 lipca 2013 r., skarżące wskazały na szereg okoliczności faktycznych, które w ich ocenie uzasadniają wznowienie postępowania w niniejszej sprawie. Pełnomocnik dodał, iż dotyczą one między innymi prowadzonych postępowań w sprawach o sygnaturach I C 1440/10 i III Nc 3440/10, przewlekłości prowadzonego w sprawie postępowania, zwrotu mieszkania oraz nieprawidłowości dotyczących statutu spółdzielni SM (...) i ustalenia odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu. Ponadto pełnomocnik skarżących wniósł o przesłuchanie skarżącej T. Z. na okoliczności zawarte we wniosku z dnia 31 lipca 2013 r. oraz fakt, kiedy skarżąca uzyskała o powyższych okolicznościach wiedzę. Jednocześnie pełnomocnik skarżących wskazał, iż wartość przedmiotu zaskarżenia odpowiada sumie czynszu za okres trzech miesięcy i wynosi 1.732,56 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skargę pozwanych należało odrzucić.

Zgodnie z treścią przepisu art. 409 k.p.c., skarga o wznowienie powinna czynić zadość warunkom pozwu oraz zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, podstawę wznowienia i jej uzasadnienie, okoliczności stwierdzające zachowanie terminu do wniesienia skargi oraz wnioski o uchylenie lub zmianę zaskarżonego orzeczenia. Z kolei przepis art. 410 § 1 k.p.c. zdanie pierwsze stanowi, iż sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie, zaś według art. 410 § 2 k.p.c., na żądanie sądu skarżący uprawdopodobni okoliczności stwierdzające zachowanie terminu lub dopuszczalność wznowienia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, iż na etapie wstępnego badania skargi o wznowienie postępowania stwierdzenie, czy skarga opiera się na podstawowej powinno być zasadniczo dokonane na podstawie twierdzeń zawartych w skardze. Wspomniany etap badania skargi nie obejmuje natomiast oceny, czy wskazana podstawa wznowienia jest uzasadniona, gdyż należy to do zakresu merytorycznego rozstrzygnięcia skargi (postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2013 r., II CZ 184/12, LEX nr 1293758). Ponadto badanie wstępne skargi o wznowienie postępowania obejmuje badanie nie tylko tego, czy podana w skardze podstawa odpowiada wzorcowi jednej z podstaw wznowienia, lecz także czy w rzeczywistości ona wystąpiła. Jeżeli strona wskazuje fakty mogące stanowić podstawę wznowienia postępowania, a pomija jedynie ich uprawdopodobnienie, albo uprawdopodobnienie tych okoliczności sąd ocenia jako niewystarczające, aktualizuje się konieczność zastosowania trybu sanacji skargi o wznowienie postępowania przewidzianego w art. 410 § 2 k.p.c. Przepis ten ma zastosowanie także wówczas, gdy strona wskazuje wprawdzie okoliczności wskazujące na zachowanie terminu do wniesienia skargi, jednak ich nie uprawdopodobnia (postanowienie SN z dnia 20 grudnia 2012 r., III CZ 92/12, LEX nr 1299185). Podkreślić także należy, iż skarżący ma obowiązek wskazania w skardze okoliczności stwierdzających zachowanie terminu (art. 409 k.p.c.) a w określonych sytuacjach nawet odniesienie się do twierdzeń samej strony co do powołanych podstaw wznowienia będzie wystarczające do stwierdzenia niedochowania terminu (postanowienie SN z dnia 06 czerwca 2012 r., IV CZ 5/12, LEX nr 1231331). Ponadto warunkiem możliwości rozpatrywania zasadności skargi jest łączne spełnienie wszystkich warunków wskazanych w art. 409 k.p.c. Brak nawet jednego z nich sprawia zaś, że rozpatrywanie sprawy nie jest możliwe. Dlatego też stwierdzenie braku choćby jednego z tych warunków powoduje odrzucenie skargi (postanowienie SN z dnia 02 grudnia 2011 r., III UZ 28/11, LEX nr 1130395).

Jak wynika z akt sprawy, pełnomocnik skarżących wezwany do usunięcia braków formalnych skargi, wskazał jedynie podstawę skargi tj. art. 403 § 2 k.p.c., i podał, że chodzi o nowe okoliczności faktyczne, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy. W żaden jednak sposób okoliczności te nie zostały wyjaśnione ani uprawdopodobnione a zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że skarga została oparta na ustawowej podstawie. Ponadto niedopuszczalny jest wniosek o przesłuchanie skarżącej na okoliczności zawarte w skardze oraz w celu wykazania kiedy uzyskała wiedzę o tych

okolicznościach. Jak bowiem wynika zarówno z obowiązujących przepisów jak i ugruntowanego orzecznictwa, tego rodzaju informacje muszą znaleźć się w treści skargi, gdyż w przeciwnym razie skarga podlega odrzuceniu.

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 410 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.